

Ξενοφώντας Έλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 16

Πρωτότυπο Κείμενο

Τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἤξει Λακεδαιμονίους πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. Πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῆτον ἅπαντα ὃ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν.

Μετάφραση

Ενώ τα πράγματα είχαν έτσι ο Θηραμένης είπε στην Εκκλησία του Δήμου ότι αν θέλουν να τον στείλουν στον Λύσανδρο θα επιστρέψει γνωρίζοντας αν οι Λακεδαιμόνιοι επιμένουν στην κατεδάφιση των τειχών επειδή επιθυμούν να υποδουλώσουν την πόλη ή για να έχουν εγγύηση. Όταν τον έστειλαν περίμενε δίπλα στον Λύσανδρο τρεις μήνες και περισσότερο καιροφυλαχτώντας τότε οι Αθηναίοι επρόκειτο εξαιτίας της ολοκληρωτικής έλλειψης τροφής να συμφωνήσουν σε ό,τι θα τους έλεγε κάποιος.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

Τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται πέμψαι αὐτὸν παρὰ Λύσανδρον, ἤξει εἰδὼς Λακεδαιμονίους ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν πότερον βουλόμενοι ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν ἢ πίστεως ἔνεκα. Πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι ἅπαντα τὸν σῆτον ὁμολογήσειν ὃ τι τις λέγοι.	Ενώ τα πράγματα είχαν έτσι ο Θηραμένης είπε στην Εκκλησία του Δήμου ὅτι αν θέλουν να τον στείλουν στον Λύσανδρο θα επιστρέψει γνωρίζοντας αν οι Λακεδαιμόνιοι επιμένουν στην κατεδάφιση των τειχών επειδή επιθυμούν να υποδουλώσουν την πόλη ή για να έχουν εγγύηση. Όταν τον έστειλαν περίμενε δίπλα στον Λύσανδρο τρεις μήνες και περισσότερο καιροφυλαχτώντας τότε οι Αθηναίοι επρόκειτο εξαιτίας της ολοκληρωτικής έλλειψης τροφής να συμφωνήσουν σε ό,τι θα τους έλεγε κάποιος.
---	--

Συντακτική ανάλυση

Τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ: κύρια πρόταση κρίσεως.

εἶπεν: ρήμα/ **Θηραμένης:** υποκείμενο / **ἐν ἐκκλησίᾳ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο/ **ὄντων:** επιρρηματική χρονική μετοχή με υποκείμενο τῶν πραγμάτων (γενική απόλυτη)/ **τοιούτων:** κατηγορούμενο στο τῶν πραγμάτων μέσω του συνδετικού ρήματος ὄντων.

εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον: δευτερεύουσα υποθετική πρόταση με απόδοση ἤξει δηλώνει το πραγματικό.

βούλονται: ρήμα / **Ἀθηναῖοι:** ενν. υποκείμενο / **πέμψαι:** τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο με υποκείμενο (οἱ Ἀθηναῖοι ενν.) (ταυτοπροσωπία)/ **αὐτόν:** αντικείμενο στο απαρέμφατο / **παρὰ Λύσανδρον:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κατεύθυνση σε πρόσωπο.

ὅτι εἰδὼς ἤξει Λακεδαιμονίους: δευτερεύουσα ειδική πρόταση κρίσεως.

ἤξει: ρήμα/ **Θηραμένης:** ενν. υποκείμενο / **εἰδὼς:** τροπική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / **Λακεδαιμονίους:** αντικείμενο στη μετοχή.

πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως

ἔνεκα.: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση ολικής άγνοιας διμελής.

ἀντέχουσι: ρήμα / **Λακεδαιμόνιοι:** ενν. υποκείμενο / **περὶ τῶν τειχῶν:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αναφοράς / **βουλόμενοι:** επιρρηματική αιτιολογική μετοχή συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / **ἐξανδραποδίσασθαι:** τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο της μετοχής με υποκείμενο ενν. **Λακεδαιμόνιοι** / **τὴν πόλιν:** αντικείμενο του απαρεμφάτου / **πίστεως ἔνεκα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού (αναστροφή της πρόθεσης).

πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν: κύρια πρόταση κρίσεως.

διέτριβε: ρήμα/ **Θηραμένης:** ενν. υποκείμενο / **παρὰ Λυσάνδρῳ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του πλησίον / **μῆνας:** αιτιατική του χρόνου (χρονική διάρκεια) / **τρεῖς:** επιθετικός προσδιορισμός / **πλείω (χρόνον):** επιθετικός προσδιορισμός σε θέση αιτιατικής του χρόνου / **πεμφθεὶς:** επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / **ἐπιτηρῶν:** επιρρηματική τροπική ή αιτιολογική μετοχή με υποκείμενο ὁ **Θηραμένης** (συνημμένη).

ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναί τὸν σῆτον ἅπαντα ὁμολογήσειν.: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως αντικείμενο στη μετοχή **ἐπιτηρῶν**.

ἔμελλον: ρήμα/ **Ἀθηναῖοι:** υποκείμενο/ **ὁμολογήσειν:** τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο με υποκείμενο **Ἀθηναῖοι** (ταυτοπροσωπία) / **διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναί:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο **ὁμολογήσειν**/ **τὸν σῆτον:** υποκείμενο του απαρέμφατο **ἐπιλελοιπέναί** σε αιτιατική γιατί έχουμε ετεροπροσωπία / **ἅπαντα:** κατηγορηματικός προσδιορισμός στο **τὸν σῆτον**

ὅ,τι τις λέγοι: δευτερεύουσα αναφορική υποθετική πρόταση, που εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου, αντί της αοριστολογικής υποτακτικής (**ὅ,τι ἂν τις λέγη**), γιατί εξαρτάται από το απαρέμφατο **ὁμολογήσειν** που λειτουργεί ως ιστορικός χρόνος από το **ἔμελλον**. Έχει ως απόδοση το **ὁμολογήσειν** και σχηματίζεται πλάγιος υποθετικός λόγος του προσδοκώμενου.

λέγοι: ρήμα / **τις:** υποκείμενο/ **ὅ,τι:** σύστοιχο αντικείμενο

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

εἰμί ἦ, ἦν ἔσομαι ἐγενόμην γέγονα ἐγεγόνειν	λέγω ἔλεγον λέξω/ ἔρῶ ἔλεξα/εἶπα/εἶπον εἶρηκα εἰρήκειν	βούλομαι ἐβουλόμην/ ἠβουλόμην βουλήσομαι ἐβουλήθην/ ἠβουλήθην βεβούλημαι ἐβεβουλήμην	πέμπω ἔπεμπον πέμψω ἔπεμψα πέπομφα ἐπεπόμφειν	οἶδα ἤδη/ ἤδειν εἴσομαι/ εἰδήσω — — —	ἤκω ἤκον ἤζω — — —
--	---	---	--	--	-----------------------------------

ἐξανδραποδίζομαι — ἐξανδραποδισθήσομαι ἐξηνδραποδισάμην/ ἐξηνδραποδίσθην ἐξηνδραπόδισμαι —	ἀντέχω ἀντεῖχον ἀνθέξω, ἀντιστήσω ἀντέσχον ἀντέσχηκα ἀντεσχέκειν	διατρίβω διέτριβον διατρίψω διέτριψα διατέτριφα διετετρίφειν	ἐπιτηρέω, -ῶ ἐπετήρουν ἐπιτηρήσω ἐπετήρησα ἐπιτετήρηκα —	μέλλω ἔμελλον, ἠμελλον μελλήσω ἐμέλλησα — —
---	---	---	---	---

ἐπιλείπω ἐπέλειπον ἐπιλείψω ἐπέλιπον ἐπιλέλοιπα ἐπελελοίπειν	ὁμολογέω, -ῶ ὠμολόγουν ὁμολογήσω ὠμολόγησα ὠμολόγηκα ὠμολογήκειν				
---	---	--	--	--	--

Ξενοφώντας Έλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 17

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἶτα κελεύοι εἰς Λακεδαιμόνα ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτᾶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἠρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαιμόνα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

Μετάφραση

Όταν γύρισε τον τέταρτο μήνα ανακοίνωσε στην Εκκλησία του Δήμου ότι ο Λύσανδρος τον κρατούσε αιχμάλωτο έως τότε και έπειτα ότι τον διέταξε να πάει στη Σπάρτη γιατί δεν ήταν αυτός υπεύθυνος για αυτό που τον ρωτούσε αλλά οι (Πέντε) Έφοροι. Μετά από αυτά εκλέχθηκε πρεσβευτής με απόλυτη εξουσιοδότηση μαζί με άλλους εννιά για τη Σπάρτη.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοιχίση

<p>Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι μὲν Λύσανδρος κατέχοι αὐτὸν τέως, εἶτα κελεύοι ἰέναι εἰς Λακεδαιμόνα· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτᾶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἠρέθη πρεσβευτῆς αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός εἰς Λακεδαιμόνα.</p>	<p>Όταν γύρισε τον τέταρτο μήνα ανακοίνωσε στην Εκκλησία του Δήμου ὅτι ο Λύσανδρος τον κρατούσε αιχμάλωτο έως τότε και έπειτα ότι τον διέταξε να πάει στη Σπάρτη γιατί δεν ήταν αυτός υπεύθυνος για αυτό που τον ρωτούσε αλλά οι (Πέντε) Έφοροι. Μετά από αυτά εκλέχθηκε πρεσβευτής με απόλυτη εξουσιοδότηση μαζί με άλλους εννιά για τη Σπάρτη.</p>
--	--

Συντακτική ανάλυση

ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

ἦκε: ρήμα / **Θηραμένης:** ενν. υποκείμενο./ **μηνί:** δοτική του χρόνου / **τετάρτῳ:** επιθετικός προσδιορισμός.

ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἀπήγγειλεν: ρήμα/ **Θηραμένης:** ενν. υποκείμενο / **ἐν ἐκκλησίᾳ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο.

ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι: δευτερεύουσα ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο ἀπήγγειλεν.

κατέχοι: ρήμα / **Λύσανδρος:** υποκείμενο / **αὐτόν:** αντικείμενο / **τέως:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

εἶτα (δε) κελεύοι εἰς Λακεδαιμόνα ἰέναι: δευτερεύουσα ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο ἀπήγγειλεν.

κελεύοι: ρήμα/ **Λύσανδρος:** ενν. υποκείμενο./ **αὐτόν:** ενν. άμεσο αντικείμενο / **ἵεσαι:** τελικό απαρέμφατο, έμμεσο αντικείμενο με υποκείμενο *αὐτον* (ετεροπροσωπία)/ **εἰς Λακεδαίμονα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο.

οὐ γάρ εἶναι κύριος -, ἀλλά τοὺς ἐφόρους: κύρια πρόταση κρίσεως

ἔλεγε: ενν. ρήμα/ **Λύσανδρος:** ενν. υποκείμενο./ **οὐ γάρ εἶναι:** ειδικό απαρέμφατο, άμεσο αντικείμενο / **αὐτῷ:** ενν. έμμεσο αντικείμενο / **οὐκ αὐτός ἀλλά τοὺς ἐφόρους:** υποκείμενο στο *εἶναι*, (ταυτοπροσωπία (*αὐτός*) και ετεροπροσωπία (*τοὺς ἐφόρους*) αντίστοιχα)/ **κύριος – (κυρίους):** κατηγορούμενα στα υποκείμενα μέσω του συνδετικού ρήματος *εἶναι*.

ὧν ἐρωτῶτο ὑπ’ αὐτοῦ: δευτερεύουσα αναφορική ονοματική πρόταση, προσδιοριστική στο ενν. *τούτων*, ως γενική αντικειμενική στο *κύριος*.

ἐρωτῶτο: ρήμα / **Λύσανδρος:** ενν. υποκείμενο./ **ὧν:** σύστοιχο αντικείμενο / **ὑπ’ αὐτοῦ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου.

μετά ταῦτα ἠρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἠρέθη: ρήμα/ **Θηραμένης:** ενν. υποκείμενο / **πρεσβευτῆς:** κατηγορούμενο στο *Θηραμένης* μέσω του συνδετικού ρήματος *ἠρέθη*. / **αὐτοκράτωρ:** επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου

/ **δέκατος:** επιρρηματικό κατηγορούμενο τάξης-σειράς / **αὐτός:** κατηγορηματικός προσδιορισμός

στο *Θηραμένης* / **εἰς Λακεδαίμονα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο/ **μετά ταῦτα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

ἦκω	ἀπαγγέλλω	κατέχω	κελεύω	ἔρχομαι	ἐρωτάω, -ῶ
ἦκον	ἀπήγγελλον	κατεῖχον	ἐκέλευον	ἦα, ἦειν	ἠρώτων
ἦζω	ἀπαγγελῶ	καθέζω, κατασχῆσω	κελεύσω	εἶμι	ἐρωτήσω/ ἐρήσομαι
–	ἀπήγγειλα	κατέσχον	ἐκέλευσα	ἦλθον	ἠρώτησα
–	ἀπήγγελκα	κατέσχηκα	κεκέλευκα	ἐλήλυθα	ἠρώτηκα
–	ἀπηγγέλκειν	κατεσχῆκειν	ἐκεκελεύκειν	ἐληλύθειν	ἠρωτήκειν

αἰροῦμαι
ἠρούμην
αἰρήσομαι, αἰρεθήσομαι
εἰλόμην, ἠρέθην
ἦρημαι
ἠρήμην

Ξενοφώντας Έλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 18

Πρωτότυπο Κείμενο

Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναίων ὄντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου.

Μετάφραση

Ο Λύσανδρος ἔστειλε στους Εφόρους μαζί με άλλους Λακεδαιμόνιους τον Αριστοτέλη, εξόριστο από την Αθήνα, για να αναγγείλουν ότι απάντησε στον Θηραμένη ότι εκείνοι είναι αρμόδιοι για πόλεμο ή ειρήνη.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

<i>Λύσανδρος δὲ ἔπεμψεν τοῖς ἐφόροις μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην φυγάδα Ἀθηναίων ὄντα, ἀγγελοῦντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους εἶναι κυρίους εἰρήνης καὶ πολέμου.</i>	Ο Λύσανδρος ἔστειλε στους Εφόρους μαζί με άλλους Λακεδαιμόνιους τον Αριστοτέλη, εξόριστο από την Αθήνα, για να αναγγείλουν ὅτι απάντησε στον Θηραμένη ὅτι εκείνοι είναι αρμόδιοι για πόλεμο ή ειρήνη.
---	--

Συντακτική ἀνάλυση

Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναίων ὄντα: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἔπεμψεν: ρήμα/ *Λύσανδρος:* υποκείμενο / *Ἀριστοτέλην:* ἄμεσο αντικείμενο / *τοῖς ἐφόροις:* ἔμμεσο αντικείμενο / *μετ' Ἀλακεδαιμονίων:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας/ *ἄλλων:* επιθετικός προσδιορισμός/ *ὄντα:* επιθετική μετοχή, με

υποκείμενο *Ἀριστοτέλην*(συνημμένη) / *φυγάδα:* κατηγορούμενο στο *Ἀριστοτέλην* μέσω του συνδεδετικού ρήματος *ὄντα* / *Ἀθηναίων:* επιθετικός προσδιορισμός/ *ἀγγελοῦντα:* επιρρηματική τελική μετοχή, συνημμένη στο αντικείμενο του ρήματος / *τοῖς ἐφόροις:* ἔμμεσο αντικείμενο της μετοχής *ἀγγελοῦντα*.

ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου: δευτερεύουσα ειδική πρόταση κρίσεως ως ἄμεσο αντικείμενο της μετοχής *ἀγγελοῦντα*.

ἀποκρίναιτο: ρήμα/ *Λύσανδρος:* ενν. υποκείμενο / *εἶναι:* ειδικό απαρέμφατο ἄμεσο αντικείμενο με υποκείμενο *ἐκείνους* (ετεροπροσωπία) / *Θηραμένει:* ἔμμεσο αντικείμενο / *κυρίους:* κατηγορούμενο στο *ἐκείνους* μέσω του συνδεδετικού ρήματος *εἶναι* / *εἰρήνης καὶ πολέμου:* γενικές αντικειμενικές στο *κυρίους*.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

<i>Πέμπω</i>	<i>ἀγγέλλω</i>	<i>εἰμί</i>	<i>ἀποκρίνομαι</i>
<i>ἔπεμπον</i>	<i>ἤγγελλον</i>	<i>ἦ, ἦν</i>	<i>ἀπεκρινόμην</i>
<i>πέμψω</i>	<i>ἀγγελῶ</i>	<i>ἔσομαι</i>	<i>ἀποκρινοῦμαι</i>
<i>ἔπεμψα</i>	<i>ἤγγειλα</i>	<i>ἐγενόμην</i>	<i>ἀπεκρινάμην</i>
<i>πέπομφα</i>	<i>ἤγγελκα</i>	<i>γέγονα</i>	<i>ἀποκέκριμαι</i>
<i>ἐπεπόμφειν</i>	<i>ἤγγέλκειν</i>	<i>ἐγγόνειν</i>	<i>ἀπεκεκρίμην</i>

Ξενοφώντας Ἑλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 19

Πρωτότυπο Κείμενο

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς. Ἐπεὶ δ' ἤκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἧ ἄντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν.

Μετάφραση

Ο Θηραμένης και οι υπόλοιποι πρέσβεις όταν βρίσκονταν στην Σελλασία, καθώς τους ρωτούσαν για ποιο λόγο είχαν έρθει είπαν ότι είχαν απόλυτη εξουσιοδότηση για την ειρήνη. Μετά από αυτά διέταξαν να τους φωνάζουν. Όταν έφτασαν έκαναν συνέλευση στην οποία διαφωνούσαν κυρίως οι Κορίνθιοι και οι Θηβαίοι και πολλοί άλλοι από τους Έλληνες, να μην κάνουν συμφωνία με τους Αθηναίους αλλά να τους καταστρέψουν.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι ἐκέλευον καλεῖν αὐτούς. Ἐπεὶ δ' ἤκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἧ ἄντέλεγον μάλιστα Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν.	Ο Θηραμένης λοιπόν και οι υπόλοιποι πρέσβεις όταν βρίσκονταν στην Σελλασία, καθώς τους ρωτούσαν για ποιο λόγο είχαν έρθει είπαν ότι είχαν απόλυτη εξουσιοδότηση για την ειρήνη. Μετά από αυτά διέταξαν να τους φωνάζουν. Όταν έφτασαν έκαναν συνέλευση στην οποία διαφωνούσαν κυρίως οι Κορίνθιοι και οι Θηβαίοι και πολλοί άλλοι από τους Έλληνες, να μην κάνουν συμφωνία με τους Αθηναίους αλλά να τους καταστρέψουν.
--	--

Συντακτική ανάλυση

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση
ἦσαν: ρήμα/ **Θηραμένης δὲ καὶ οἱ πρέσβεις:** υποκείμενο / **ἄλλοι:** επιθετικός προσδιορισμός/ **ἐν Σελλασίᾳ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο.

(ἐπεὶ) ἐρωτώμενοι εἶπον: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση

εἶπον: ρήμα/ **Θηραμένης δὲ καὶ οἱ πρέσβεις:** ενν. υποκείμενο/ **ἄλλοι:** ενν. επιθετικός προσδιορισμός

/ **ἐρωτώμενοι:** επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος

ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως αντικείμενο στο ἐρωτώμενοι.

ἤκοιεν: ρήμα/ **οὗτοι:** ενν. υποκείμενο / **ἐπὶ λόγῳ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού/ **τίνι:** επιθετικός προσδιορισμός στο λόγῳ.

ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης (ἦκοιεν): δευτερεύουσα ειδική πρόταση κρίσεως ως αντικείμενο στο εἶπον.
ἦκοιεν: ενν. ρήμα / **οὗτοι:** ενν. υποκείμενο / **αὐτοκράτορες:** επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου/ **περὶ εἰρήνης:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αναφοράς.
μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς: κύρια πρόταση κρίσεως.
ἐκέλευον: ρήμα/ **οἱ ἔφοροι:** υποκείμενο / **τοὺς ἀγγέλους:** ενν. ἄμεσο αντικείμενο / **καλεῖν:** ἔμμεσο αντικείμενο, τελικό απαρέμφατο με υποκείμενο (τοὺς ἀγγέλους ενν.) (ετεροπροσωπία) / **αὐτούς:** αντικείμενο στο καλεῖν/ **μετὰ ταῦτα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου
ἐπεὶ δ' ἦκον (οἱ πρέσβεις): δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.
ἦκον: ρήμα/ **οἱ πρέσβεις:** ενν. υποκείμενο.
ἐκκλησίαν ἐποίησαν (οἱ ἔφοροι): κύρια πρόταση κρίσεως.
ἐποίησαν: ρήμα/ **οἱ ἔφοροι:** ενν. υποκείμενο./ **ἐκκλησίαν:** αντικείμενο.
ἐν ᾗ ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν: κύρια πρόταση κρίσεως.
ἀντέλεγον: ρήμα / **Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι, πολλοὶ δὲ:** υποκείμενο/ **μάλιστα:** επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο **Θηβαῖοι** / **ἄλλοι:** επιθετικός προσδιορισμός στο **πολλοὶ** / **τῶν Ἑλλήνων:** γενική διαιρετική / **ἐν ᾗ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του τόπου/ **μὴ σπένδεσθαι, ἀλλ' ἐξαιρεῖν:** τελικά απαρέμφατα, ἄμεσα αντικείμενα με υποκείμενο (αὐτούς ενν.) (ετεροπροσωπία) / **Ἀθηναίοις:** αντικείμενο στα απαρέμφατα **σπένδεσθαι ἀλλ' ἐξαιρεῖν.**

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

εἰμί	ἔρωτάομαι, -ῶμαι	ἦκω	λέγω	καλέω, -ῶ	κελεύω	ποιέω, -ῶ
ἦ, ἦν	—	ἦκον	ἔλεγον	ἐκάλουν	ἐκέλευον	ἐποίουν
ἔσομαι	—	ἦζω	λέξω, ἐρῶ	καλῶ	κελεύσω	ποιήσω
ἐγενόμην	ἠρωτήθην	—	εἶπα, εἶπον, ἔλεξα	ἐκάλεσα	ἐκέλευσα	ἐποίησα
γέγονα	ἠρώτημαι	—	εἶρηκα	κέκληκα	κεκέλευκα	πεποίηκα
ἐγεγόνειν	—	—	εἶρήκειν	ἐκεκλήκειν	ἐκεκελεύκειν	ἐπεποιήκειν

ἀντιλέγω	σπένδομαι	ἐξαιρέω, -ῶ
ἀντέλεγον	ἐσπενδόμην	ἐξήρουν
ἀντιλέξω	σπείσομαι	ἐξαιρήσω
ἀντέλεξα	ἐσπείσάμην	ἐξεἶλον
ἀντείλοχα	ἔσπεισμαι	ἐξήρηκα
ἀντειλόχην	ἐσπείσμεν	ἐξηρήκειν

Ξενοφώντας Έλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 20

Πρωτότυπο Κείμενο

Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ἂν ἤγῳνται.

Μετάφραση

Οι Λακεδαιμόνιοι είπαν ότι δε θα υποδουλώσουν μια ελληνική πόλη που είχε προσφέρει στην Ελλάδα μεγάλες υπηρεσίες στους μεγαλύτερους κινδύνους που είχαν υπάρξει αλλά έκαναν ειρήνη με τον όρο ότι θα καταστρέψουν τα Μακρά Τείχη και (τα τείχη) του Πειραιά, θα παραδώσουν τα πλοία τους εκτός από δώδεκα, θα επιστρέψουν οι εξόριστοι και θα τους ακολουθούν σε ξηρά και θάλασσα, όπου τυχόν τους οδηγούν, έχοντας τους ίδιους εχθρούς και φίλους με τους Λακεδαιμόνιους.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

<i>Λακεδαιμόνιοι δὲ ἔφασαν οὐκ ἀνδραποδιεῖν πόλιν Ἑλληνίδα εἰργασμένην τῇ Ἑλλάδι μέγα ἀγαθὸν ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ καθελόντας τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ παραδόντας τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα καὶ καθέντας τοὺς φυγάδας καὶ ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποι ἂν ἤγῳνται νομίζοντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν φίλον Λακεδαιμονίοις.</i>	<p>Οι Λακεδαιμόνιοι είπαν ότι δε θα υποδουλώσουν μια ελληνική πόλη που είχε προσφέρει στην Ελλάδα μεγάλες υπηρεσίες στους μεγαλύτερους κινδύνους που είχαν υπάρξει αλλά έκαναν ειρήνη με τον όρο ότι θα καταστρέψουν τα Μακρά Τείχη και (τα τείχη) του Πειραιά, θα παραδώσουν τα πλοία τους εκτός από δώδεκα, θα επιστρέψουν οι εξόριστοι και θα τους ακολουθούν σε ξηρά και θάλασσα, όπου τυχόν τους οδηγούν, έχοντας τους ίδιους εχθρούς και φίλους με τους Λακεδαιμόνιους.</p>
---	---

Συντακτική ανάλυση

Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἔφασαν: ρήμα / *Λακεδαιμόνιοι:* υποκείμενο / *οὐκ ἀνδραποδιεῖν:* ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο με υποκείμενο *Λακεδαιμόνιοι* (ταυτοπροσωπία) / *πόλιν:* αντικείμενο στο *ἀνδραποδιεῖν* / *Ἑλληνίδα:* επιθετικός προσδιορισμός / *εἰργασμένην:* επιθετική μετοχή ως παράθεση, συνημμένη στο αντικείμενο του απαρεμφάτου *ἀνδραποδιεῖν*, / *ἀγαθόν:* αντικείμενο στη μετοχή *εἰργασμένην* / *μέγα:* επιθετικός προσδιορισμός / *ἐν κινδύνοις:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της κατάστασης / *τοῖς μεγίστοις:* επιθετικός προσδιορισμός / *γενομένοις:* επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός, με υποκείμενο *τοῖς κινδύνοις* / *τῇ Ἑλλάδι:* δοτική προσωπική κτητική στο *γενομένοις*.

ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην: κύρια πρόταση κρίσεως

ἐποιοῦντο: ρήμα / **Λακεδαιμόνιοι:** ενν. υποκείμενο./ **εἰρήνην:** αντικείμενο.

ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν: δευτερεύουσα συμπερασματική απαρεμφατική πρόταση που δηλώνει ὄρο / συμφωνία.

ἔπεσθαι: απαρέμφατο σε θέση ρήματος / **τοὺς Ἀθηναίους:** ενν. υποκείμενο. σε αιτιατική, γιατί έχουμε μορφή ετεροπροσωπίας ως προς το ρήμα ἐποιοῦντο της κύριας πρότασης που προηγείται / **Λακεδαιμονίοις:** αντικείμενο / **καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:** εμπρόθετοι επιρρηματικοί προσδιορισμοί του τόπου / **νομίζοντας:** επιρρηματική τροπική μετοχή, με υποκείμενο τοὺς Ἀθηναίους (συνημμένη) / **τὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον:** αντικείμενο/ **αὐτὸν:** κατηγορηματικός προσδιορισμός (τὸν αὐτόν = επιθετικός προσδιορισμός)/ **καθελόντας καὶ παραδόντας καὶ καθέντας:** επιρρηματική χρονική υποθετική μετοχή με υποκείμενο τοὺς Ἀθηναίους(συνημμένη) / **τὰ τε τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ:** αντικείμενα στη μετοχή καθελόντας / **μακρὰ:** επιθετικός προσδιορισμός / **τὰς ναῦς:** αντικείμενο στη μετοχή παραδόντας / **πλὴν δώδεκα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της εξαίρεσης/ **τοὺς φυγάδας:** αντικείμενο στη μετοχή καθέντας

Οι μετοχές καθελόντας, παραδόντας, καθέντας (= ὅταν καθέλωσι, παραδῶσι, καθῶσι) με απόδοση το ἔπεσθαι σχηματίζουν υποθετικό λόγο του προσδοκώμενου.

ὅποι ἂν ἡγῶνται: δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική πρόταση του τόπου, αλλά και επιρρηματικός υποθετικός γιατί εκφέρεται με αοριστολογική υποτακτική.

ἂν ἡγῶνται: ρήμα/ **Λακεδαιμόνιοι:** ενν. υποκείμενο / **Ἀθηναίοις:** ενν. αντικείμενο/ **ὅποι:** επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο.

Η αναφορική υποθετική πρόταση με απόδοση το ἔπεσθαι σχηματίζει υποθετικό λόγο του προσδοκώμενου.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

φημί	ἀνδραποδίζω	ἐργάζομαι	γίγνομαι	ποιέομαι, -οῦμαι
ἔφην	ἠνδραπόδιζον	ἠργάζομην	ἐγίγνομην	ἐποιοῦμην
φήσω	ἀνδραποδιῶ	ἐργάσομαι/ἐργασθήσομαι	γενήσομαι	ποιήσομαι/ποιηθήσομαι
ἔφησα	ἠνδραπόδισα	ἠργασάμην/ ἠργάσθην	ἐγενόμην	ἐποίησάμην/ ἐποιήθην
—	—	ἤργασμαι	γεγέννημαι/ γέγονα	πεποίημαι
—	—	ἠργάσμην	ἐγεγενήμην/ ἐγεγόνειν	ἐπεποιήμην

καθαίρω, -ῶ	παραδίδωμι	καθίημι	νομίζω	ἔπομαι	ἠγέομαι, -οῦμαι
καθῆρουν	παρεδίδουν	καθίην	ἐνόμιζον	εἶπόμην	ἠγούμην
καθαίρησω	παραδώσω	καθήσω	νομιῶ	ἔμομαι	ἠγήσομαι
καθεῖλον	παρέδωκα	καθήκα	ἐνόμισα	ἔσπόμην	ἠγησάμην, ἠγήθην
καθήρηκα	παραδέδωκα	καθεῖκα	νενόμικα	ἠκολούθηκα	ἠγήμαι
καθηρήκειν	παρεδεδώκειν	καθεῖκειν	ἐνενομίκειν	ἠκολουθήκειν	ἠγήμην

Ξενοφώντας Ἑλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 21

Πρωτότυπο Κείμενο

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανάφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.

Μετάφραση

Ο Θηραμένης και οι συμπρέσβεις του μετέφεραν αυτά στην Αθήνα. Καθώς έμπαιναν πολύ πλήθος τους περικύκλωνε, επειδή φοβούνταν μήπως είχαν γυρίσει άπρακτοι. Γιατί δεν χωρούσε άλλη αναβολή εξαιτίας του πλήθους των νεκρών από τον λιμό.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανάφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰσιόντας δ' πολὺς ὄχλος περιεχεῖτο αὐτοὺς, φοβούμενοι μὴ ἦκοιεν ἄπρακτοι· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ.	Ο Θηραμένης και οι συμπρέσβεις του μετέφεραν αυτά στην Αθήνα. Καθώς έμπαιναν πολύ πλήθος τους περικύκλωνε, επειδή φοβούνταν μήπως είχαν γυρίσει άπρακτοι. Γιατί δεν χωρούσε άλλη αναβολή εξαιτίας του πλήθους των νεκρών από τον λιμό.
--	--

Συντακτική ανάλυση

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανάφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας: κύρια πρόταση κρίσεως.
ἐπανάφερον: ρήμα / **Θηραμένης δὲ καὶ οἱ πρέσβεις:** υποκείμενο / **σὺν αὐτῷ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας / **ταῦτα:** αντικείμενο/ **εἰς τὰς Ἀθήνας:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο
εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι: κύρια πρόταση κρίσεως.
περιεχεῖτο: ρήμα/ **ὄχλος:** υποκείμενο / **πολὺς:** επιθετικός προσδιορισμός / **αὐτούς:** αντικείμενο / **εἰσιόντας:** επιρρηματική χρονική μετοχή, με υποκείμενο αὐτούς (συνημμένη) **φοβούμενοι:** επιρρηματική αιτιολογική μετοχή, με υποκείμενο ὄχλος (συνημμένη).
μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν: δευτερεύουσα ενδοιαστική πρόταση ως αντικείμενο στο φοβούμενοι.
μὴ ἦκοιεν: ρήμα / **οὔτοι:** ενν. υποκείμενο / **ἄπρακτοι:** επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου.
οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ: κύρια πρόταση κρίσεως.
οὐ γὰρ ἐνεχώρει: απρόσωπο ρήμα/ **μέλλειν:** τελικό απαρέμφατο, ως υποκείμενο του απροσώπου ρήματος / **αὐτούς:** ενν. υποκείμενο στο μέλλειν/ **διὰ τὸ πλῆθος:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας / **τῶν ἀπολλυμένων:** επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της, τῶν, ως γενική του περιεχομένου / **τῷ λιμῷ:** δοτική της αιτίας/ **ἔτι:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

<i>ἐπαναφέρω</i>	<i>εἰσέρχομαι</i>	<i>περιχεόμαι</i>	<i>φοβέομαι, φοβοῦμαι</i>	<i>ἤκω</i>
<i>ἐπανάφερον</i>	<i>εἰσῆα, εἰσῆιν</i>	<i>περιχεόμην</i>	<i>ἐφοβούμην</i>	<i>ἤκον</i>
<i>ἐπανοίσω</i>	<i>εἴσειμι</i>	<i>περιχεόμαι/περιχυθήσομαι</i>	<i>φοβήσομαι/ φοβηθήσομαι</i>	<i>ἤζω</i>
<i>ἐπανήνεγκα/ ἐπανήνεγκον</i>	<i>εἰσῆλθον</i>	<i>περιχεάμην/ περιεχύθην</i>	<i>ἐφοβησάμην/ ἐφοβήθην</i>	—
<i>ἐπανενήνοχα</i>	<i>εἰσελήλυθα</i>	<i>περικέχυμαι</i>	<i>πεφόβημαι</i>	—
<i>ἐπανενηνόχην</i>	<i>εἰσελήλυθην</i>	<i>περικεχύμην</i>	<i>ἐπεφοβήμην</i>	—

<i>ἐγχωρεῖ</i>	<i>μέλλω</i>	<i>ἀπόλλυμαι</i>
<i>ἐνεχώρει</i>	<i>ἔμελλον, ἤμελλον</i>	<i>ἀπωλλόμην</i>
<i>ἐγχωρήσει/ ἐγχωρήσεται</i>	<i>μελλήσω</i>	<i>ἀπολοῦμαι</i>
<i>ἐνεχώρησε</i>	<i>ἐμέλλησα</i>	<i>ἀπωλόμην</i>
<i>ἐγκεχώρηκε</i>	—	<i>ἀπόλωλα</i>
<i>ἐγκεχωρήκει</i>	—	<i>ἀπωλώλειν</i>

Ξενοφώντας Έλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 22

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῇ δὲ ὕστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων ὡς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν. Ἀντειπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην.

Μετάφραση

Την επομένη ανήγγειλαν οι πρέσβεις τους όρους με τους οποίους οι Λακεδαιμόνιοι δέχονταν την ειρήνη. Ο Θηραμένης μιλώντας εκ μέρους των πρέσβειων έλεγε ότι πρέπει να συμφωνήσουν με τους Λακεδαιμονίους και να γκρεμίσουν τα τείχη. Κάποιοι διαφώνησαν με αυτόν αλλά, επειδή πολλοί περισσότεροι συμφώνησαν, αποφάσισαν να δεχθούν την ειρήνη.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

<i>Τῇ δὲ ὕστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην· Θηραμένης προηγόρει δὲ αὐτῶν, λέγων ὡς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν. Τινῶν ἀντειπόντων δὲ αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην.</i>	Την επομένη ανήγγειλαν οι πρέσβεις τους όρους με τους οποίους οι Λακεδαιμόνιοι δέχονταν την ειρήνη. Ο Θηραμένης μιλώντας εκ μέρους των πρέσβειων έλεγε ότι πρέπει να συμφωνήσουν με τους Λακεδαιμονίους και να γκρεμίσουν τα τείχη. Κάποιοι διαφώνησαν με αυτόν αλλά, επειδή πολλοί περισσότεροι συμφώνησαν, αποφάσισαν να δεχθούν την ειρήνη.
---	--

Συντακτική ανάλυση

Τῇ δὲ ὕστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἀπήγγελλον: ρήμα / **οἱ πρέσβεις:** υποκείμενο / **Τῇ δὲ ὕστεραία (ἡμέρα):** δοτική του χρόνου.

ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως αντικείμενο στο ρήμα *ἀπήγγελλον*.

ποιοῖντο: ρήμα / **οἱ Λακεδαιμόνιοι:** υποκείμενο / **τὴν εἰρήνην:** αντικείμενο / **ἐφ' οἷς:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει όρο ή συμφωνία.

προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης, λέγων: κύρια πρόταση κρίσεως.

προηγόρει: ρήμα / **Θηραμένης:** υποκείμενο / **αὐτῶν:** αντικείμενο / **λέγων:** επιρρηματική τροπική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.

ὡς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν: δευτερεύουσα ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο *λέγων*.

χρῆ: ρήμα / **πείθεσθαι καὶ περιαιρεῖν:** τελικά απαρέμφατα με υποκείμενο *αὐτούς* ενν. (ετεροπροσωπία) / **Λακεδαιμονίοις – τὰ τεῖχη:** αντικείμενα στα απαρέμφατα *πείθεσθαι καὶ περιαιρεῖν* αντίστοιχα.

ἀντειπόντων δὲ τινῶν αὐτῷ, πολὺ δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἔδοξε: απρόσ. Ρήμα / **αὐτοῖς** (= **τοῖς Ἀθηναίοις**): ενν. δοτική προσωπική / **δέχεσθαι:** τελικό απαρέμφατο με υποκείμενο **αὐτούς** ενν. (ετεροπροσωπία) / **τὴν εἰρήνην:** αντικείμενο στο **δέχεσθαι** / **ἀντειπόντων (μεν), συνεπαινεσάντων δε:** επιρρηματικές αιτιολογικές μετοχές με υποκείμενα αντίστοιχα **τινων – πλειόνων** (απόλυτες) / **αὐτῷ:** αντικείμενο στις μετοχές / **πολύ:** επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού.

Πίνακας αρχικών γρόνων ρημάτων παραγράφου

ἀπαγγέλλω	ποιέομαι, -οὔμαι	προηγορέω, -ῶ	λέγω	χρή (χρειάζεται)	δοκεῖ
ἀπήγγελλον	ἐπιούμην	προηγόρου	ἔλεγον	χρήν, ἐχρήν	ἐδόκει
ἀπαγγελῶ	ποιήσομαι/ποιηθήσομαι	—	λέξω	—	δόξει
ἀπήγγειλα	ἐποίησάμην/ἐποιήθην	—	ἔλεξα	—	ἔδοξε
ἀπήγγελκα	πεποίημαι	—	εἶλοχα	—	δέδοκται
ἀπηγγέλκειν	ἐπεποιήμην	—	εἰλόχην	—	ἐδέδοκτο

πείθομαι	περιαιρέω, -ῶ	ἀντιλέγω	συνεπαινέω, -ῶ	δέχομαι
ἐπειθόμην	περιήρουν	ἀντέλεγον	συνεπῆνον	δεχόμην
πείσομαι, πεισθήσομαι	περιαιρήσω	ἀντιλέξω	συνεπαινέσω/συνεπαινέσομαι	δέξομαι
ἐπιθόμην, ἐπίεσθην	περιεῖλον	ἀντέλεξα	συνεπῆνεσα	δεξάμην
πέπεισμαι, πέποιθα	περιήρηκα	ἀντίλοχα	συνεπῆνεκα	δέδεγμαι
ἐπεπείσθην, ἐπεποίθειν	περιηρήκειν	ἀντιελόχην	συνεπῆνέκειν	ἐδέδεγμην

Ξενοφώντας Έλληνικά: Κεφάλαιο 2. Παράγραφος 23

Πρωτότυπο Κείμενο

Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῆ προθυμῖα, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.

Μετάφραση

Μετά από αυτά ο Λύσανδρος κατέπλευσε στον Πειραιά και οι εξόριστοι επέστρεψαν και γκρέμιζαν τα τείχη με πολλή προθυμία με τη συνοδεία αυλητρίδων νομίζοντας ότι εκείνη τη μέρα άρχιζε η ελευθερία για την Ελλάδα.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν καὶ κατέσκαπτον τὰ τεῖχη πολλῆ προθυμῖα ὑπ' αὐλητρίδων, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι.	Μετά από αυτά ο Λύσανδρος κατέπλευσε στον Πειραιά και οι εξόριστοι επέστρεψαν και γκρέμιζαν τα τείχη με πολλή προθυμία με τη συνοδεία αυλητρίδων νομίζοντας ότι εκείνη τη μέρα άρχιζε η ελευθερία για την Ελλάδα.
--	--

Συντακτική ανάλυση

Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ: κύρια πρόταση κρίσεως.

κατέπλει: ρήμα / **Λύσανδρος:** υποκείμενο / **εἰς τὸν Πειραιᾶ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο / **μετὰ ταῦτα:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

καὶ οἱ φυγάδες κατήσαν: κύρια πρόταση κρίσεως.

κατήσαν: ρήμα / **οἱ φυγάδες:** υποκείμενο.

καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῆ προθυμῖα, νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας: κύρια πρόταση κρίσεως.

κατέσκαπτον: ρήμα / **οὗτοι:** ενν. υποκείμενο / **τὰ τεῖχη:** αντικείμενο / **ὑπ' αὐλητρίδων:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας / **προθυμῖα:** δοτική του τρόπου / **πολλῆ:** επιθετικός προσδιορισμός / **νομίζοντες:** επιρρηματική αιτιολογική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / **ἄρχειν:** τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο της μετοχής **νομίζοντες** με υποκείμενο **τὴν ἡμέραν** (ετεροπροσωπία) / **ἐκείνην:** επιθετικός προσδιορισμός / **τῆς ἐλευθερίας:** αντικείμενο στο **ἄρχειν** / **τῇ Ἑλλάδι:** δοτική προσωπική χαριστική στο **ἄρχειν**.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

<i>καταπλέω</i>	<i>κατέρχομαι</i>	<i>κατασκάπτω</i>	<i>νομίζω</i>	<i>ἄρχω</i>
<i>κατέπλεον</i>	<i>κατῆα, κατῆειν</i>	<i>κατέσκαπτον</i>	<i>ἐνόμιζον</i>	<i>ἦρχον</i>
<i>καταπλεύσομαι/ καταπλευσοῦμαι</i>	<i>κάτειμι</i>	<i>κατασκάψω</i>	<i>νομιῶ</i>	<i>ἄρξω</i>
<i>κατέπλευσα</i>	<i>κατῆλθον</i>	<i>κατέσκαψα</i>	<i>ἐνόμισα</i>	<i>ἦρξα</i>
<i>καταπέπλευκα</i>	<i>κατελήλυθα</i>	<i>κατέσκαφα</i>	<i>νενόμικα</i>	<i>[ἦρχα]</i>
<i>κατεπεπλεύκειν</i>	<i>κατελήλυθειν</i>	<i>κατεσκάφειν</i>	<i>ἐνενομίκειν</i>	<i>[ἦρχειν]</i>